

På Røde Kors studierejse til Thailand og Cambodja

Tidligere Røde Kors delegater besøgte den lejre, som de arbejdede i for 15 år siden.

Tekst: Martin Smedebøl Fotos: Ole Rudkøbing

26 læger og sygeplejersker fra Norge, Sverige og Danmark drog i januar 2002 på en 2 ugers studietur til Fjernøsten. 11 af os havde for en halv snes år siden arbejdet i de store flygtningelejre på den Thai-Cambodjanske grænse. Dengang blev flere hundrede tusinde cambodjanere presset over grænsen pga. hungersnød og krigshandlinger i deres hjemland. De var i en meget sølle forfatning, og de levede under basale vilkår interneret i store lejre. Det internationale samfund iværksatte en stor hjælpeindsats, som vi var så privilegerede at få lov at deltage i som udsendte for Røde Kors. Nu ville vi gense området og samtidig sætte os ind i, hvorledes sundhedssektoren havde udviklet sig i de sidste 10 år.

Vi blev i Bangkok modtaget af generalsekretæren for det Thailandske Røde Kors, og vi erfarede, at han leder en meget stor organisation, som har mange aktiviteter indenfor den thailandske sundhedssektor: drift af flere store moderne sygehuse og 12 perifere sundhedsstationer, blodbanker, organbanker til transplantation, børnehjem, radiograf- og sygeplejerskeskoler, AIDS-programmer, osv. Dertil kommer Røde Korsprojekter med ungdomsarbejde, fundraising, førstehjælpsuddannelse, udviklingsprojekter og katastrofeberedskab. Røde Kors driver også en slangefarm i Bangkok, hvor der fremstilles antiserum til hele landet, og der eksporteres til andre lande..

I grænseområdet besøgte vi Thai Red Cross Health Station No. 6, hvor der arbejdes med forebyggende sundhedsarbejde og en vis mængde sygdomsbehandling på lægestationsniveau og 2 gange om måneden opererer et øjenlægehold i lokalerne. Vi var også på en tur langs grænsen for at se de beskedne rester af lejrene, der blev nedlagt i 1993. Vi blev eskorteret af Thailandsk militær, da der stadig er en del kontrolposter i området.

I Cambodja besøgte vi de lokale sygehuse i Mongol Borai og Battambang. Der er en synlig mangel på ressourcer: ingen lagner, kun pårørende til at passe patienterne og lave mad til dem, og man får kun behandling mod betaling. Det er en standard langt under, hvad vi kender. Vi havde medbragt noget indsamlet hospitalsudstyr, som vi gav til vore cambodjanske kolleger. Røde Kors driver et proteseværksted i Battambang: her udstyres de mange mineofre gratis med kunstige ben. Selv mindre børn så vi træne med et nyt ben. Der menes stadig at være over 6 millioner miner i Cambodja's jord.

Vi besøgte yderligere 4 sygehuse i Cambodja, og selv om kvaliteten veksler, så var det generelle indtryk, at der er et utroligt behov for hjælp. Men landets nyere historie giver jo forklaringer på det ringe niveau i den cambodjanske sundhedssektor: under Pol Pos styre elimineredes alle intellektuelle, så der kun var 50 cambodjanske læger i live i 1979. Derefter medførte årtiers borgerkrig en fattigdom, som også ramte sundhedssektoren. Der er nu en udpræget korrptionskultur i landet. Vi havde et møde med Lars Jørgensen, som er Folkekirkens Nødhjælps

repræsentant i Phnom Penh, og han fortalte om deres hjælpeprojekter indenfor demokratisering, ligestilling og fattigdomsudryddelse.

Sammenfattende fik vi indtrykket at, at Cambodja er et fattigt land med et betydelig behov for hjælp fra internationale organisationer. Samtidig synes vi også at se tegn til fremgang i landet - bl.a. ventes der en kraftig øgning i turismen i de kommende år; dette vil tilføre landet kapital, som behøves for at forbedre infrastrukturen herunder sundhedsvæsenet.. Og set med turistens øje er Cambodja et interessant land at besøge: munke, buddhistiske templer, sol, tropisk vegetation og historiske bygningsværker som det storslåede 1000 år gamle Angkor Wat. Overlæge Martin Smedebøl, som arrangerede og ledede rejsen, planlægger en ny tur til Thailand, Cambodja og Vietnam til efteråret. Det vil blive en studietur, hvor vi lærer om Røde Kors aktiviteterne i området. Interesserede bedes kontakte Martin Smedebøl, Kalundborg Sygehus eller E-mail: smedebol@hotmail.com.

Illustrationer:

1. Fra et Cambodjansk sygehus: tætstående senge, ingen lagener og masser af pårørende til at sørge for mad, personlig hygiejne og pleje til de syge.

2. Opslaget fra Røde Kors Protese Værksted: her tager man ikke mod betaling. Ellers er penge nødvendige for at få hjælp i det cambodjanske sundhedsvæsen. Ofte er der ingen behandling til de fattigste.

3. Våben er en realitet i den cambodjanske dagligdag. Røde Kors gør en indsats i propagandaen mod miner og våbenanvendelse. I Røde Kors lokaler er det forbudt at medføre våben.

FAKTABOX 1: Cambodja er et af de fattigste lande i Sydøstasien. Der er meget høj børne – og mødredødelighed. Miner er stadig årsag til at mange cambodjanere mister livet eller benene. Først i de seneste 10 år er der sket en tilnærmelse henimod demokrati.

FAKTABOX 2: I perioden 1979 – 1993 levede flere hundrede tusinde cambodjanere interneret i store koncentrationslejre langs den Thai-Cambodjanske grænse. Røde Kors deltog i det internationale hjælpearbejde, og var bl. a. ansvarlig for den kirurgiske virksomhed, for radiokommunikationen og for evakuering af sårede.